Pòrtic

(1) No dominava la cançó popular. Estava ~~[illegible]~~ equilibrada exactament amb les obres originals, ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ les quals no hi havia cap cita textual de la cançó. Més aviat la cançó popular actuà de saba benefactora en algunes de les composicions inèdites originals dels dos ~~compositors~~. No en tots

(2) Els recopiladors de cançons populars no tots són de fa 50 anys. N'hi ha de molt més recents! La obra del Cançoner popular que cessà en 1936 ens ho demostra.

Els recopiladors "no han tingut cap traça a perfer la lletra i la melodia" perquè s'han limitat a copiar-la textualment

13-4-56 (3) Entre les melodies de les cançons populars cantades en el Concert d'Homenatge no n'hi ha cap que pugui ésser qualificada d'autèntica

al contrari i diria que [illegible]
vulgaritat" i, és just i discutible, fins foren cants de carrer. Els nostres músics no han embellit ni han corregit pas la melodia de les cançons populars. Simplement les han harmonitzades o s'han inspirat en el caient d'elles en algunes de llurs creacions, precisament perquè els ha fascinat la seva bellesa. Per tant no les han millorat: la melodia popular ha restat incòlume sempre, a excepció del cas de la glosa o de pandrela per tema. Y en aquest cas generalment la que ha millorat (si es pot emprar el mot) la creació dels compositors ha estat la melodia popular; sense la qual en potència o en existència real no existiria música catalana, perquè els músics catalans (desgraciadament

o afortunadament no tenim per ara altra font autòctona d'inspiració! (subrat·llo el mot)

~~[illegible]~~

(5) Les melodies vulgars haurien quedat vulgars en la composició musical per més que els compositors hi haguessin posat.

(6) La cançó popular (~~és ta~~) s'entén la bona cançó popular [Cant dels ocells. Estudiants de Tolosa, Cançó del lladre, etc etc) és tan digna de permanència harmonitzada o treballada que cantada "pelada" com un document diem-ne folklòric.

El camí de la "creació original" que mereixi estar arrelada en el sentiment col·lectiu no és pas [illegible]. En tenim [illegible] a casa nostra.

brables exemplars (Pujol, Vives, Morera, Millet, Toldrà, Romeu, Garreta per no anomenar ningú dels compositors actuals. Lo estrany és es que ningú negui aquest fet palpable, i que es [illegible] un nou camí aquest de fet d'autèntica vulgaritat melòdica i completa carència musical que res té que veure amb l'autèntica música catalana? El que no és més que una còpia mal feta d'unes escorialles de música forastera

(17) La música popular autèntica no ha estat està feta pel poble i refeta pels artistes. El

poble (en sentit ampli) és únicament el seu factor. Els artistes no fan res més que vehicula com a substància benefactora